

[Finansministeren.]

Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og det ærede Medlem Hr. Gudiksen stærkt understregede: at har man været med til at vedtage Udgiftslovene, maa man ogsaa være med til at skaffe de Skatter, som er fornødne til Udgifternes Dækning. Bagefter kan vi saa slaas om, hvorvidt det er rigtigt at tage Dækningen ad de direkte eller de indirekte Skatters Vej.

Det er vist ikke meget forkert, naar jeg siger, at vi i Øjeblikket med Benzinafgiften er oppe paa at indkræve godt og vel 1 300 Mill. Kr. i Forbrugsafgifter om Aaret. Det er en ganske pæn Beskatning ad indirekte Vej, der her er Tale om, og det er i hvert Fald en Størrelsesorden, synes jeg, der maa gøre det til et meget beskedent Anliggende, at der her foreslaas en direkte Beskatning paa et Sted mellem 30 og 35 Mill. Kr., og ingen vil tro, og ingen vil heller for Alvor inddade sig paa at hævde, at denne Tillægsindkomstskat skulde betyde nogen Begrænsning af Initiativ og Foretagsomhed, og hvad det i øvrigt hedder alt det smukke, der siges ved Skattelovsforhandlingerne.

Ved det foreliggende direkte Skattelovsforslag er der ganske rigtigt, som det er sagt fra flere Sider, den Fordel, at det for det første har en kraftigere Progression end Statsindkomstskatten og for det andet er lempeligere over for Forsørgere, end den normale Statsskat er det. Hvis vi tager f. Eks. København, vil efter det foreliggende Forslag en Forsørger der med en samlet Indtægt paa 7 500 Kr. komme til at betale 7 Kr. i Tillægsindkomstskat. En Forsørger uden Børn med 9 800 Kr. i samlet Indtægt vil komme til at betale 27 Kr., medens en Forsørger med 12 850 Kr. i samlet Indtægt vil komme til at betale 57 Kr. i Tillægsindkomstskat. Jeg tror dog, vi kan være enig om, at der er snævre Grænser for, hvor stærkt et Indgreb i Foretagsomhed og Initiativ disse beskedne Beløb vil kunne foraarsage.

Disse Betragtninger vil jeg gerne gøre i al Almindelighed, idet vi jo skal vogte os for at komme i Slagsmaal i den Enighedens Atmosfære, som ellers raader, og i hvilken vi er kommet til Rette om det Lovforslag, der her foreligger.

Der er gjort Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Bækgaard om Myndighedernes ekstra Arbejde, og det ærede Medlem mente, at det havde været bedre, om denne Lov — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — var kommet en Maaned eller to før. Det er ikke min Fejl, at et saadant

Lovforslag ikke er blevet gennemført for en Maaned eller to siden, for jeg har været paa Tæerne for lang Tid siden, men da var det ærede Medlem Hr. Bækgaard mere sørgmodig end i Dag, da var hans Sørgmodighed saa kraftig, at han slet ikke vilde være med til at gennemføre Forslaget. Nu er der dog en vis Afbalancering i Sindsstemningen, der gør, at vi har kunnet enes om at gennemføre det, og saa beklager jeg i øvrigt, at det er kommet lidt senere, end det ellers vilde være kommet. Jeg forstaaer; at det, som det ærede Medlem siger, er et Ekstraarbejde, der paalægges de lokale Myndigheder, og at det for deres Vedkommende kan repræsentere en betydelig Vanskelighed som Tillæg til de Vanskeligheder, som disse Myndigheder i Forvejen har.

Hvad Papiret angaar, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var inde paa, skal jeg tage de faldne Udtalelser til Efterretning, som det hedder i det fornemme Sprog, og føre de Synspunkter, som her er anlagt, frem over for mine Kolleger og med dem drøfte, om der er Mulighed for at tage Hensyn til de fremkomne Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen gjorde nogle faa Bemærkninger om Lovforslaget og sagde bl. a., at jeg burde have spekuleret paa at hjælpe med en Skattenedsættelse. Ja, der er jo det med Politik, at det kan være meget godt med Spekulation, det kan være baade fornøjeligt og interessant og kan undertiden ogsaa føre til noget, men der er visse Situationer, hvor Spekulationer spiller en ringere Rolle end Realiteter. Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem og hans Parti hidtil har holdt sig fuldstændig til Spekulationerne, medens vi andre har taget Arbejdsklunset paa og prøvet at faa noget ud af Sagerne. Det er det, vi har gjort, og saa kan man opstille det ene eller det andet som ønskværdigt eller tilstræbelsesværdigt, men saadan som de politiske Vilkaar nu engang er, maa man enten være med til at bestille noget eller gaa ud af Stuen, og Regeringen har foretrukket at blive i Stuen og tage Arbejdet op sammen med de øvrige Partier.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg endnu engang takker de Ordførere, der har givet Lovforslaget deres Tilslutning.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne til at begynde med, for at der ikke skal foreligge nogen Misforstaaelse, sige til den højtærede Finansminister, at jeg efter meget nøje Overvejelse brugte Udtrykket: „i dette Til-